

Vrijdag 6 april 2007 - Oud-Bredanaar Jan Schrauwen was rond Pasen 1970 werkzaam als tekenaar bij de afdeling Kabelaanleg van de PTT. Hij was toen in de kost bij zijn ouders die in Etten-Leur woonden en maakte onderstaande wonderbaarlijke gebeurtenis mee. Zijn verhaal:

Zij hadden mogen kiezen, die rasechte Brabantse grondwerkers: of wel werken op een carnavalsdag en met Goede Vrijdag vrij, of een extra frivole carnavalsdag, maar dan wel werken op de gewijde Goede Vrijdag. Ze hadden gekozen voor het laatste en waren dus op die bewuste Goede Vrijdag, at of niet met zondige wroeging, begonnen aan hun dagelijks werk, het graven van een geul in de grond waarin een telefoonkabel zou worden gelegd. Tussen Breda en Etten-Leur, langs de Sprundelsebaan, ter hoogte van de Moerdijksepostbaan.

Het regende die dag, druilerig. Net niet hard genoeg om de, door hen gegraven, kabelgeul uit te komen en te schuilen, maar toch voldoende miezerig nat om deze gravende grondwerkers in een mopperende mineurstemming te brengen.

'Haikesvoltuk was het, van Sint Willebrord, 'meé 't buske van hiernéve, naar t wérrek gekomme.'

Een grauwe groep, half in de grond voortploeterende mannen die, gezien vanuit het raam van de directieket te nauwelijks te onderscheiden waren van de aarde die ze uitgroeven in het eentonige ritme van zeventig centimeter diep?., drie meter lang?.. en dan weer een plaats opschuiven?..

Plotseling gebeurde er iets. Kennelijk verschrikt schoolden enkele van hen bijeen, naar de anderen gebarende dat ook zij uit de geul moesten komen om zich bij hen te voegen. Hun voorman toonde hen iets dat hij voor zich uit hield in zijn handen.

Met verbijstering, afschuw, toch met enige eerbied, maar ook met een onbestendige blik In de ogen, ging de voorman met het gevondene de groep makkers voor op weg naar de directiewagen.

Een merkwaardige optocht, meer een processie; de anders zo andere mannen, die er niet voor terugschrikten een konijntje te strikken of, zoals toen gebruikelijk was, een vrachtje roomboter, in het donker, langs onduidelijke wegen over de grens te brengen, liepen nu geschrokken, deemoedig zelfs, achter hun leider aan.

De voorman hield in zijn besmeurde rauwe knuisten een menselijke hand, een linkerhand, van steen.

Bebloed, met modder en met een kruisnagel er dwars doorheen: de hand van Onze Lieve Heer!!

Het vinden van deze hand had de mannen zodanig in verwarring en vertwijfeling gebracht, dat zij bij monde van hun voorman lieten weten geen spaai meer in de grond te zetten voordat zij zouden weten wat dit 'teken' te beduiden had.

Hun keuze om op deze Goede Vrijdag te werken, knaagde kennelijk aan hun geweten.

Dit alles betekende dat de kabelwerkers de overige delen van het Kruisbeeld - want dat waren het - uit de grond moesten graven. Een vreemd karwei, het verwonde corpus, het hoofd met de doornenkroon, alles grotendeels bijeengehouden met het ijzerdraad waaromheen het eens geformeerd was.

Het mysterie van het hoe en waarom, was met het vinden van deze 'stoffelijke resten', bepaald niet opgelost.

Echter, een oude boer die regelmatig op het kabelwerk een praatje was komen maken en wellicht' de Hemel zij dank' juist nu toevallig ook langskwam, wist te vertellen dat het kruisbeeld heel lang geleden door de bliksem was neergehaald. Die bliksem had het beeld verkozen boven de nabijstaande boerderij.

De toenmalige bewoner, uit dankbaarheid voor het reddend sparen van zijn huis, aan de parochie een nieuw kruisbeeld geschonken.

Meneer Pastoor had toen wel verordonneerd dat de oude Onze Lieve Heer 'ter plekke' daar waar Hij had gestaan, in de eens gewijde grond, moest worden begraven.

Begraven op de plaats waar jaren later, bij toeval, door PTT een telefoonkabel moest worden gelegd.

Een toeval waaraan door de mannen die juist op deze Goede Vrijdag de hand van Onze Lieve Heer moesten vinden - en die Hand misschien in hun hart ook wel voelden - niet werd geloofd!!

De 'begraafplaats' is op die regenachtige dag door de PTT-collega's in ere hersteld. Daarna gingen de mannen - eenieder met zijn eigen gedachten - weer aan het werk en de kabel werd met een boogje om 'ter plekke' heen gelegd.

Alleen het 'nieuwe' kruisbeeld en een vreemd on-technisch 'omwegje op de kabelgeul-tekening herinneren enkelen van ons nog aan die Wonderbaarlijke gebeurtenis die als Onze Lieve Heer in de geul de PTT-geschiedenis is ingegaan.

Bron: bn destem 6 april 2007